

nyläNningen 01

Nyländska Nationens medlemstidning

2019

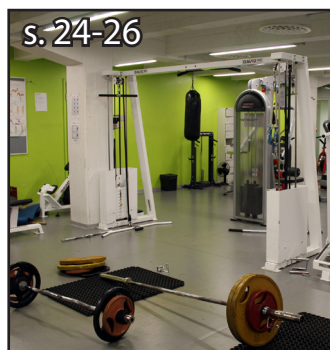
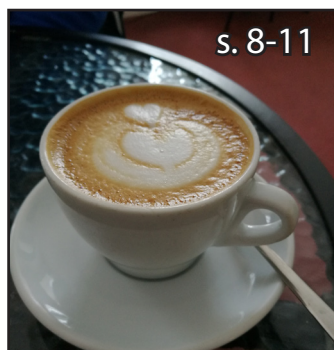

KÄRLEK ÖVER FAKULTETSGRÄNSERNA

iNNehåll:

Alltid i nyläNningen

Ledare.....	s. 3
Kuratorspalten.....	s. 4
Inspektorns hälsning.....	s. 5
Klubbistips.....	s. 13
Värdinnans tips.....	s. 14
Bildkollage.....	s. 18-19

Sidu mojn!

Hoppas ert år 2019 har börjat bra och att ni fortfarande är i liv efter vintermånaderna, som sakta men säkert tar kål på all energi man har kvar från föregående sommar. Snart blir det ljusare och grönare tider, så i väntan på det.

Styrelseåret har börjat bra för mig. Det osäkra beslutet om att ställa upp som PR-chef har redan under de tre första månaderna visat sig vara ett beslut jag aldrig kommer ångra. De tre första månaderna har redan gett mig mer än jag kunnat tänka mig. Med pr-jobbet kom även stress, vilket jag inte var lika beredd på. Det är mer att göra än jag anat, men inte bara sånt som är tråkigt utan även sånt som är otroligt kul. För att nämna några exempel: Schweiz-

resan, sitz, årsfest och sociala media. Skulle jag inte gilla sociala media och att skriva så mycket som jag gör, skulle detta vara svårt. Otroligt svårt.

Detta år har jag som mål att lära mig så mycket som möjligt. Jag vill lära mig att skriva bättre, jag vill lära mig att fotografera människor (hittills har jag delegerat denna uppgift till personer i mitt fina pr-utskott) och lära mig redigera och klippa och klistra i diverse program på datorn. Jag vill också lära mig att jobba under press (kan säga att jag redan är ganska bra på det) men även att inte vara perfektionist. Jag har redan lärt mig att allt inte alltid som man tänkt sig.

Sandra Weckström, PR-chef 19

Nylänningar och vänner,

De första månaderna som kurre eller det smärtsamma slutet på storhetsvansinnet.

Så nu har det gått över två månader sedan makten och härligheten blev min. Denna tid har fämst gått åt till att planera de kommande månadernas program. Det har varit en kalldusch för visionerna, eftersom dessa skapades långt tidigare. Redan i början av förra året började tanken växa fram. Kanske borde jag vara ambitiös och söka till Kuratorposten istället för att söka till pro-kurator igen? Med denna tanke kom visionerna om hur jag skulle leda nationen och hur jag skulle göra allting rätt. Dessa visioner eggades på av kvittrandet från äjmarefågeln (*Äjmicus Nylandensis*), då denna sjöng sin årliga klagovisa. Då man själv bara var med under enstaka styrelsemöten och inte deltog i allt arbete som skedde bakom kulisserna, var det synnerligen enkelt att låta fantasin skena iväg.

Efter årsmötet, där jag valdes till kurator, fick visionerna även en adrenalininjektion utan måtta. Saken gjordes inte bättre av möten med de andra ordförandena från Åbos övriga nationer. För även de hade alla stora visioner om samarbetet mellan nationerna. Detta har en del av er kanske redan märkt av i form av den gemensamma afterwork som ordnades och den gemensamma afterwork som skedde utan att vi planerade det. Mera samarbete har diskuterats och ifall de bär frukt eller inte kommer vi att se inom nära framtid.

Sedan kom planerandet av verksamhetsplanen och man märkte att det inte finns så mycket tid i året som man tänkt sig, vilket innebar att allt jag ville inte kunde bli verklighet. Sedan kom den smärtsamma stunden då man helt enkelt fick ge upp på en del av sina grandiosa, maktgalna idéer. För kan ni tänka er, det går inte alltid som man vill (bu!).

Trots att jag flyttat hemifrån gäller ändå mammas bevingade uttryck "Din vilja sitter i björktoppen".

Med detta sagt hoppas jag ändå att ni, NN:s medlemmar, är nöjda med det styrelsen har planerat för detta år och att vi ses på något av evenemangen.

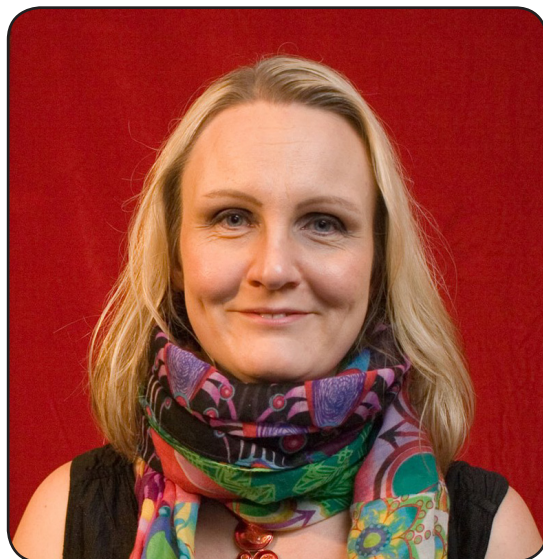
Eder Kurator, Felix Räckylä

*Detta brukade hon alltid säga till mig när jag ville ha godis och det inte var fredag.

Man kan lära sig en massa av Brexit

Man kan lära sig en hel del om olika samhällen baserat på populärkulturella framställningar, bara man använder den sortens glasögon. Eftersom jag är en trist människa som sysslar med förvaltning, så är jag inte så välbevandrad i populärkulturens utbud. De människor jag lever med kommer dock ibland med vissa relevanta bidrag. Ett sådant bidrag är filmen *Brexit*, en fiktiv beskrivning baserad på händelserna kring Storbritanniens folkomröstning om medlemskapet i EU. Den utgör ett utmärkt underlag för att diskutera det mesta inom samhällsvetenskap och alla typer av beteendevetenskaper. Här finns förändringsledarskap och organisatoriska kulturkrockar, migrationsfrågan, marginaliseringens långtidseffekter, maktutövning, digitaliseringens möjligheter och fördärv, varför beslutsfattande oftast är föga rationellt, sociotekniska system, bubblor och socialisationseffekter – liksom även statistik, nätverk och algoritmer.

Ett annat sådant bidrag är *Last Week Tonight with John Oliver* (säsong 6, episod 1), där Oliver, sin stil trogen, berättar om händelserna efter folkomröstningen. Han erbjuder en sammanfattning av effekterna av strandade förhandlingar, motiveringar till varför ett avtalslöst utträde är problematiskt och blandar detta med hejdlösa klipp där oinformerade och tanklösa invånare drabbats av eftertankens kranka blekhet, när de insett hur följderna av utträdet påverkar dem själva. Det blir en tydlig illustration av hur samhället är ett system där olika delar är beroende av varandra.

Om man med vissa politiska målsättningar gör vissa justeringar, så kan man ofta inte kontrollera hur hela systemet reagerar och då kan det perversa inträffa att resultatet av förändringen blir helt motsatt det önskade. Olivers kavalkad är därför också en illustration av hur politiska beslut på ett område ynglar av sig att inverka på precis alla områden. För många är kopplingen mellan ett utträde ur unionen och, till exempel, kraftigt försvårade möjligheter att få tag på vissa mediciner, inte uppenbar. Här kan man förstås invända att vissa effekter går att förutse, att det inte finns någon ursäkt för att vara fullständigt ignorant. Till folkomröstningsinstrumentets svaga punkt hör dock att man har rätt att ställning också till frågor man inte vet någonting om.

Politiskt sett är detta en händelserik vår i Finland: riksdagsval den 14 april och Europaparlamentsval den 26 maj. Det är inte alls ointressant. Be careful what you wish for. Bland annat det kan man lära sig av Brexit.

Eder Inspektor,
Linnéa Henriksson

Finnenwoche

Text & bild: Sandra Weckström

I år inföll den årliga Schweiz-resan den 21.2 till den 25.2. Styrelsen åker varje år till Schweiz för att hälsa på vännationen Concordia som sedan hälsar på oss på årsfetsen i mars. Styrelsen (minus sekreteraren) startade med flyg från Helsingfors-Vanda flygfält klockan 05:30. på torsdagsmorgon. Vi mellanlandade i Riga och framme i Bern var vi på eftermiddagen. Vi möttes av en del av de schweiziska studeranden. Den första dagen bestod i princip bara av att träffa de nya människorna och av att vara på Stamm (deras version av vad vi kallar sitz).

Den andra dagen i Schweiz, utvilade och gladare än dag 1, gjorde vi redan en hel del. Vi åt småplock på en restaurang nära pojkarnas (männens, höh) skola, gick en tur runt stan, bowlade och hade ostfondue-kväll.

På lördag var det dags för oss (finnar) att ha en Finnenwoche Stamm (alltså en finsk sitz). Vi hade tagit med oss en kappsäck Lonkero, som de var väldigt glada över, och vår värdinna Hanna (med hjälp av hela sin härd) kockade maten som fick bli bröd med äggsmör, makaronilåda och fattiga riddare. På dagen innan sitzen gick vi på café och drack... trumvirvel... öl.

Vi drack massvis med öl hela tiden. Vi fick även en city tour och handlade ingredienser inför sitzen. Det var en riktigt lyckad kväll!

Trötta och med krabbis gjorde vi på söndag en utflykt till Grindelwald. Vi åkte tåg upp till bergen och ner, längs med en nio kilometer lång bana, kom vi med kälke.

Det var så fint och ljuvligt med sol, 15 plusgrader och uteaktivitet efter tre dagar supande. Alla njöt av upplevelsen, men mindre av de hemska blåmärkena och ryggskadorna man fick av de branta backarna. Det var ju livsfarligt. På kvällen var vi så trötta att vi köpte hem pizza och lade oss tidigt.

På måndag var det dags för oss att åka hem, men på förmiddagen hann vi ännu med ett sista äventyr. Nämligen med att besöka den lokala bergstoppen. Där fick vi se Bern uppifrån. Vädret var så fint att vi satte oss ute på en terrass och drack öl (läs: varm kakao).

När vi var tillbaka i pojkarnas "frat-house" packade vi ihop det sista och begav oss till bussen som tog oss till Zurich. I Zurich åt vi sushi, vilket var otroligt gott efter fyra dagar på endast pizza och annat ohälsosamt. Det var riktigt sorgligt att lämna det lite varmare Schweiz och de trevliga schweizarna, men skönt att komma hem till sitt eget.

Stysse 19 tackar för den otroligt fina upplevelsen och människorna vi fått träffa och lära känna. Hoppas vi ses snart igen!

Redaktionen testar: Åbocaféer

Text & bild: Alexander Blomqvist och Julia Kortelainen

Då vädret är såhär kallt och ruskigt kan man behöva någonting som värmer upp en ordentligt inifrån, och vad älskar inte vi koffeinberoende finländare mera än KAFFE! Redaktionen har alltså testat utbudet på cappuccino och andra varma drycker i diverse caféer i Åbo. Vi har gett dem vitsord på en skala från ett till tre, eurotecken € för den allmänna prisklassen, och stjärnor ★ för smaken och kvalitén.

Café Carré €€€
Slottsgatan 3

Cappuccino: 3,50€
Smak: ★★ ★

“Smooth” “Perfekt!”

Väldigt gott, perfekt balans av beskhet och mjukhet som en cappuccino ska ha. Kaffet var Pauligs och man fick dessutom en godis på köpet. Just passligt med skum också, och ett fint hjärta! Cafét är väldigt mysigt och man har en fin utsikt över Lilltorget. Hit kommer vi absolut igen!

Bonus: De har supergod italiensk glass där.
Två bollar för 3,50€! Väldigt fräsch smak!

Cafe Art €€

Västra Strandgatan 5

Cappuccino: 3,40 €

Smak: ★★

“Helt ok” “Bränt”

Smaken och konsistensen var helt okej, men vi tyckte det smakade lite bränt. Vi hade höga förväntningar för vi hade hört mycket bra om dem, men vi blev lite besvikna. Inredningen och miljön inomhus helt okej men inte super mysig. Dessutom fanns det få platser med utsikt mot ån, vi fick nöja med oss att titta på parkeringsplats på bakgården. På sommaren är det däremot säkert mysigare då man kan sitta ute vid ån!

Gadolinia (Kårkaféerna) €

Porthansgatan 3

Cappuccino: 1,80 € (1,20 € med lunch)

Smak: ★

“Bleshut” “Skummigt”

Lite dyrare än det vanliga bryggkaffet, men då det köps i samband med lunch är det - 33%. Det märks på smaken att kaffet kommer rakt från en maskin och inte görs för hand. Kaffet är ointressant och skummet är väldigt tjockt. Ibland, ifall det är sen eftermiddag och bryggkaffet ser ut som en brun sörja, är detta eventuellt ett bättre alternativ. Värst mycket smak hade det däremot inte.

Kembuz Café € € €
Tavastgatan 3 B

Cappuccino: 3,60€
Smak: ★ ★

"Joo, nu e de ju kaffe nog" "mmmm"
Kaffet var ljusrostat och riktigt gott
men lite tråkigt. Dessutom hade det
väldigt stora bubblor i skummet,
men man fick ett fint hjärta i det!
Kembuz "grej" är hälsosamma goda
kaffebröd eller mellanmål. Här finns
mycket veganskt och raw-tillverkade
munsbitar.
Ett bonus är att hundar är välkomna
inomhus och det finns t.o.m. en
vattenskål i hörnet!

Tiirikkala € € € +
Slottsgatan 3

Cappuccino: 3,70 €
Smak: ★ ★

Tiirikkala var rätt så dyrt och kaffet ganska
mediokert. Smaken var en ganska vass och
besk, och koppen var inte ens fylld upp
till kanten. Vi vet inte vad dekorationen på
kaffet föreställer, men man kan ju använda
sin fantasi :)))

Stället är lite stelt, men har en bra utsikt över
ån ifall man sitter nära fönstret! Kanske mer
optimalt för att ta en drink på kvällssidan?
Det finns dessutom en terrass uppe på andra
våningen!

Bean Bar € € €
Eriksgatan 15 (Hansa)

Cappuccino: 3,60 €

Smak: ★★ ★

“Ahh jaa!” “Smoooooth”

Bean Bars cappuccino med ljus rost var väldigt god, mjuk och len. De har sina egna bönor och det var också najs att de hade både ljus och mörk rost, så man kunde välja enligt egen smak. Den ljusa var väldigt ljus och len, så ifall man gillar starkare kaffe är mörk rost

eventuellt mer i ens smak. De har dessutom supergoda praliner, 3st för 2.60€! NAM! Tyvärr är stället väldigt litet, så det kräver en rätt lugn dag för att man ska rymmas in.

Slutsatser: Vi var båda överens om att Café Carre var absoluta favoriten! Carre hade bästa pris och kvalité-relationen, dessutom mycket bra övrigt utbud. Billigast och enklast är givetvis Gado och de övriga Kårkaféerna, så ifall man struntar i smaken och endast behöver en snabb och billig energikick är detta the place to go. Vill man å andra sidan njuta av en utmärkt kopp kaffe i mysig miljö är Carre bättre, som även kunde passa bra för en dejt!

VÅRENS EVENEMANG

12.4 - "Slakten är värst/bäst"-sit

16.4 - Vårmöte

25.4 - Stand up med ÖN & NN

30.4 Wappmiddag

1.5 - Picknick på vårdberget

17.5 - 19.5 - Vårbal i Uppsala <3

Maj - klubbkväll på Skärgårdsbaren

Klubbistipset **Jokke Seppelin**

Sidu morjens! Det har varit en hektisk början på året med mycket program, lite pissigt väder, men många fina upplevelser. Jag har trivats väldigt bra med den nya styssen och har kommit bra in i NN! Nu står våren för dörren och solen börjar skina även över Finland.

Här har ni ett litet drinktips inför terrasssösongen. Denna klassiker från 30-talets Mexiko passar perfekt för en solig vårkväll på terrassen!

Tequila sunrise

Ingredienser

Iskuber

4cl tequila

12cl färskpressad apelsinsaft

En rejäl skvätt av Grenadin

En apelsinskiva och ett körsbär
till dekoration

Sätt 4-5 iskuber i ett grogglas och häll i
Tequila och apelsinsaft.
Tillsätt en rejäl skvätt av Grenadin och vänta
tills den sjunker till botten.
Dekorera med en apelsinskiva och ett
körsbär och servera med sugrör.

Kyckling wok

- 3 vitlösklyftor
- 3 cm ingefära
- Rypsolja
- 300 g kyckling
- 3 msk majsstärkelse
- 2 dl valfria grönsaker
- Sesamolja
- Sojasås
- 2 plattor nudlar
- Vatten

Bankkontot börjar alltid såhär på våren se lite sorligt ut, då man väntar på att få börja sommarjobba. Men det stoppar en inte från att äta gott! Här är ett billigt recept på en nudel-wok som vem som helst klarar av att laga.

Receptet är till ca 2 hungriga studeranden.

Börja med att möra kycklingen. Helst en dag i förväg men 30 minuter innan går också. Dvs, blanda kycklingen med majsstärkelsen, lite salt och en klyfta vitlök och 2 msk vatten. Lägg sedan vatten och koka och skär grönsakerna i mindre bitar (jag brukar använda zucchini, paprika och morot). Frysta grönsaker går också men är ju naturligtvis inte lika prima. Tina dem i så fall före.

Stek kycklingen i olja och pressa resten av vitlöken på kycklingen. Riv ingefäran på kycklingen med rivjärn. Slå sedan på sojasås och sesamolja. Koka nudlarna enligt anvisningarna på paketet och lägg sedan med dem med kycklingen och grönsakerna. Slå på mera soja och sesamolja om smakerna inte är helt rätt. Man kan laga vegetarisk version genom att lämna bort kycklingen och majsstärkelsen och istället marinera tofu med sojasås, vitlök och ingefära i ett dygn.

Kultivera din kulturella ådra

Nylänningar och Vänner!

Vintern börjar så småningom dra sig tillbaka och nu börjar vi försiktigt överväga att våga oss ut ur lägenheten mer än det absoluta minimum. Varför inte börja våren med att ta del av de kulturevenemang och sevärdheter den riktiga Hufvudstaden har att erbjuda? Det finns ju faktiskt annat att göra än studera och besöka de lokala vattenhålen för att sörja missade deadlines ;) Som studerande kan man ofta besöka utställningar och konserter till ett lite förmånligare pris än vanligt, särskilt om man bokar biljetterna samma dag. T.ex. Åbo filharmoniska orkester erbjuder studerande biljetter för 9€ men ifall man bokar dem samma dag som konserten är kan man komma undan med 3€ om det fortfarande finns lediga platser.

Åbo stad erbjuder också ett s.k. Kulturkort som kan avhämtas avgiftsfritt från alla Vaskibibliotek. Med kortet får du e-mail med information och erbjudanden för olika kulturevenemang som ordnas i staden. Ifall du skaffat ett bibliotekskort från Åbo stadsbibliotek eller något av Vaskibiblioteken inom de senaste två åren fungerar de också som Kulturkort.

Bäst hittar du information om Åbos kulturevenemang på stadens hemsidor eller via Kulturkortet men jag tänkte passa på att ge några utvalda tips på utställningar som just du kan finna intressanta!

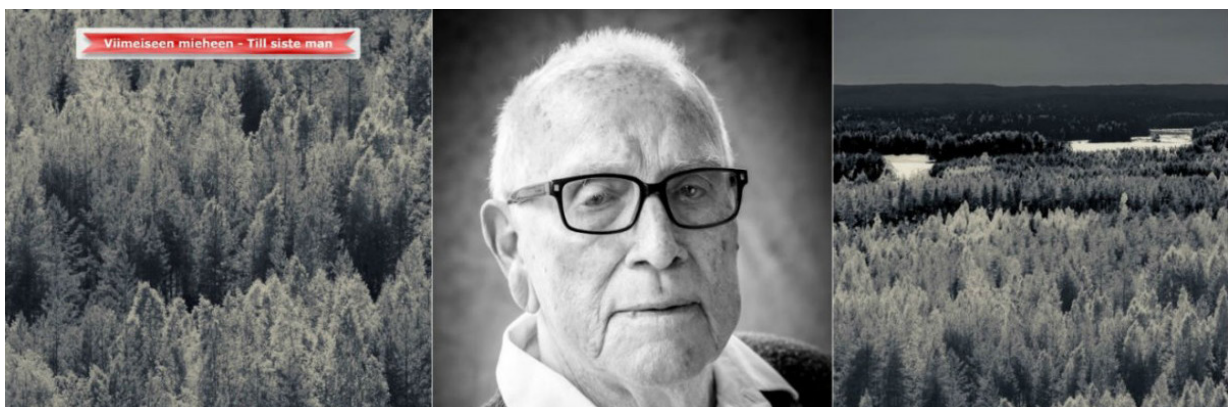
Tre flugor i en smäll. Rettigska Palatset och Aboa Vetus ligger som bekant på samma ställe och möjliggör för den late en kulturell vitaminbomb med sina tre utställningar. Aboa Vetus erbjuder sin sedvanliga grundutställning (ruinerna av det medeltida Åbo) och nu i vår har de även en tillfällig utställning ”Beniga berättelser”. Denna förevisar de enorma mängder djurben och kvarlevor man funnit under Åbos gator vid utgrävningar.

Förr i tiden var nämligen djuren en vardagssyn i stadsbilden och det var inte ovanligt att det sprang omkring en udda gris här och där. Rettigska palatset å sin sida har snart funnits i hundra år och öppnar således sina dörrar för att ge arkitekturintresserade en chans att del av en riktig karamell. Är du fascinerad av 20-tals klassicism är detta något för dig.

Den som fortfarande inte litat på att vintern är över kan med fördel besöka Domkyrkan för att ta del av "Scener". Utställningen behandlar kyrkan som rum, konst och ro. Utställningen är öppen varje dag 9-18 förutom de tider kyrkan har egna tillställningar så den passar bra som tankeställare efter en tung föreläsning.

Till siste man. Eftersom vi trots allt bor i Finland finns det allt som oftast en utställning som behandlar våra krig och våren 2019 är inget undantag. Den här utställningen baserar sig på foton och berättelser uppsamlade från krigsveteraner år 2015. Medelåldern på veteranerna var 93 år och vittnar om att deras viktiga berättelser och upplevelser så småningom förpassas till historien. Det är dessa män och kvinnor vi har att tacka för vår självständighet, hjälp till att hålla deras minnen levande.

STREETFOODBAR

Street eats & casual cocktails

OPEN

TUE-THU 16-00

FRI 16-02

SAT 18-02

WELCOME

PulkaNN in the making

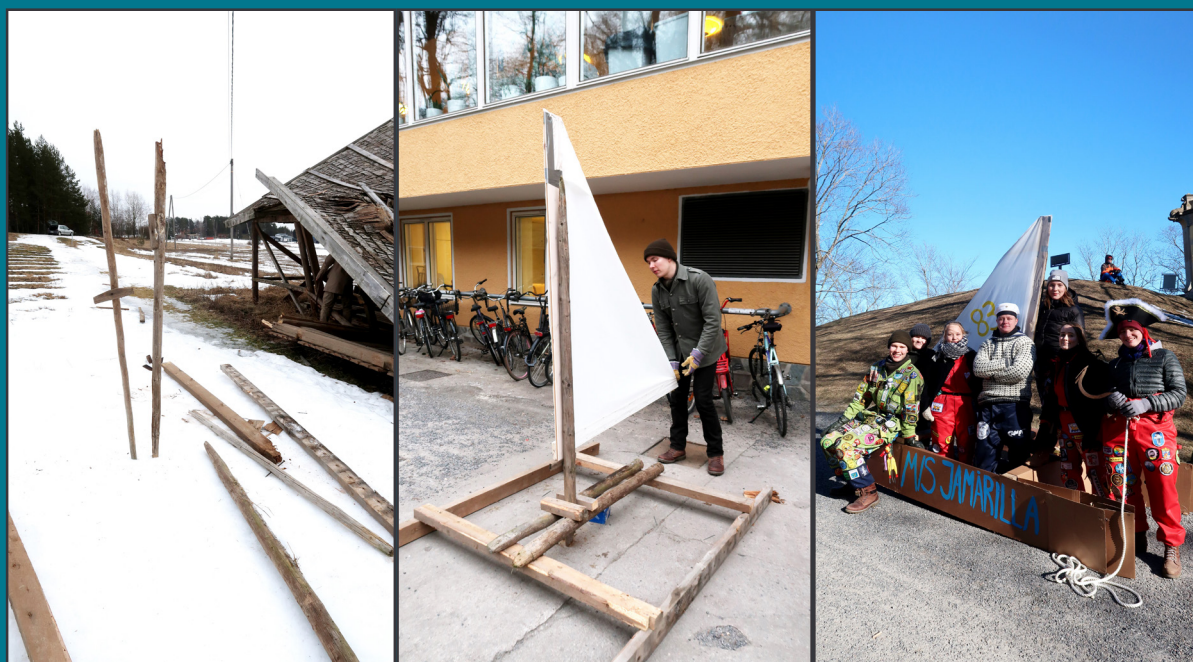
Text & bild: Sandra Weckström

På grund av Schweiz-resan och annat strul blev pulkabyggandet i år framskjutet till sista sekund. Dagen före Fastlaskiainen den 5.3 började vi planera och bygga pulkan. Först efter klockan 14 var vi på väg till en förfallen lada i Paimio för att hämta brädor. Vi rev brädor från ladan och trommade in dem i Hannas lilla bil. Vi fick köra med bakluckan öppen tillbaka till Åbo. Väl tillbaka på Specialföreingskansliet började vi bygga vår katamaran. Vi hamrade och sågade och var klara med pulkan klockan 19. På Fastlaskiainens morgon målade vi det som skulle målas, det vill säga 83 på seglet för Nyländska Nationen 83 år och namnet M/S Jamärilla som NN-medlemmar hittat på på väg hem från

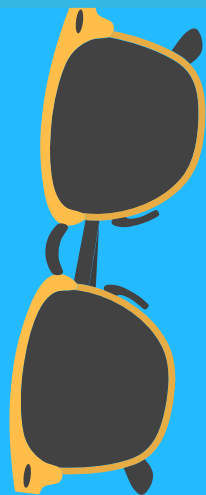
vårbalen i Sverige, med morgonbåten Amorella.

Vi kom inte till final (det fanns många fina pulkor i år), men var nöjda över pulkan ändå.

EDUSTUKSENNE YDIN

PROMO CORE

FOKUSERAT PÅ DESIGN OCH
PROMOTION.

VI SKAPAR, VI UTVECKLAR
OCH VI PRODUCERAR ALLT
GÄLLANDE ERT BEHOV.

LÄS MERA:
WWW.PROMOCORE.FI

NN on ice vol 2 - Nylänningar på is

Text & bild: Thomas Fagerholm

Tisdagen den 26 februari var det dags för årets första idrottsevenemang - NN on Ice. Ungefär 15 nylänningar samlades på Parkin kenttä för att skrinna och spela ishockey - Okej, spela ishockey var kanske lite att ta i eftersom de enda som tog klubbor i handen var jag och Anton. Så allt för mycket lätkä blev det tyvärr inte med två spelare, snarare bara ett par passningar innan vi tröttnade.

Föga överraskande hade största delen av deltagarna senast skrinat någon gång på skolans gympatimmar. Vissa hade även lyckats hoppa över dem. Så inte att undra på att skrinarna kändes obekväma eftersom de inte använts på en tid, om de någonsin använts alltså, och att utöver det ta en klubba i handen blir tyvärr för mycket begärt.

På planen fanns det flera "iskällkar" med handtag som man kan åka runt med. Iskällkarna har en styrstång som är fäst i två skenor/skidor. Meningen är att man ska hålla i styrstången och åka runt med dem lite som med en

kickboard. Vad de däremot inte är menade till är att köra runt personer på isen, som jag gjorde med Felix. Jag körde NN:s kurator 3 varv runt isplan, överhastighet som vanligt, och insåg att jag borde ha frågat Elin ifall hon var beredd att ta över Felix uppgifter ifall en vistelse på mottagningen som följd av en krock skulle bli aktuell...

Ingenting hände tur nog, men mindre rädd blev jag inte när det var min tur att åka. Idrottsministern är ju inte direkt utbytbar tror jag, så om något skulle hända så fanns risken att nästa idrottsevenemang inträffar först 2020, och det är ju en lång tid till det. Inga problem, vår kurator kan köra iskälke också, någonting han troligtvis lärde sig under föregående veckas vistelse i Schweiz

Till sist var det dags för gemensamma aktiviteter, vi kom inte till Barkplan två timmar för att bara hänga runt. Så vi lekte "vem e rädd för mårnan". Blir man fast, ska man lägga huvan över huvudet och börja jaga de som inte är tagna. Ursprungliga mårnan ska ha på sig solglasögon, helst snabba sådana. Någon som uppfyllde detta kriterium var Topi. Så han blev mårnan. "Vem e rädd för "Topi", skrek jag, och sen flydde alla iväg ut på isen.

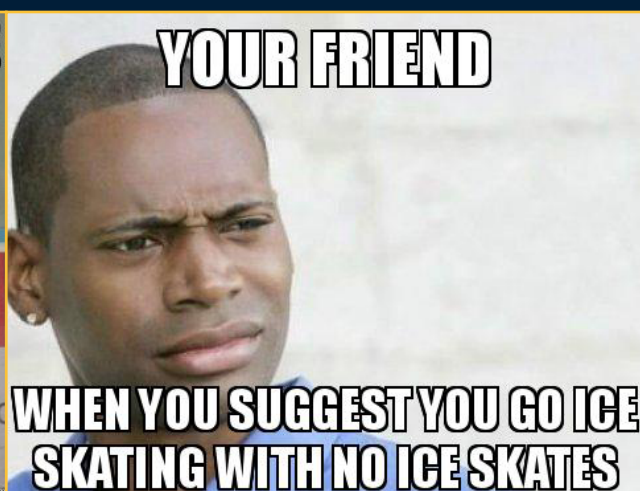
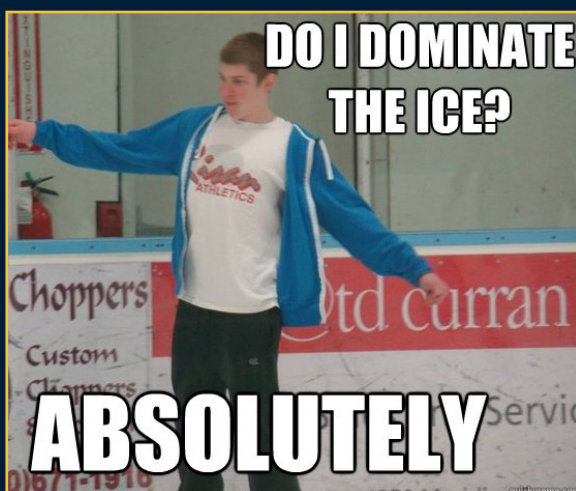
I början var det lätt. Bara undvika mårnan. Eftersom Topi inte skrinnar på SM-nivå var jag inte speciellt rädd. Men nån blev fast och antalet mårnor blev två. Level 2, nu måste man börja röra på sig också. Jag måste åka nästan ett helt varv runt planen för att inte bli fast. Sedan vände sig mårnan mot ett lättare byte. I det

skedet när antalet mårnor börjar bli flera än vad vissa har studiepoäng kan man säga att upplevelsen blir en ren skräckfilm.

Jag tog fart och försökte ta så mycket avstånd jag kunde, men slintade och gled ett par meter framåt. När jag steg upp såg jag hur en armé med mårnor gled fram mot mig. Jag hann inte få upp farten tillräckligt, blev fast och konverterades till mårnans sida. Sista som blev fast var en gulis som på något sätt lyckats undvika kaoset. Men tyvärr så är det survival game, så man kan inte undvika att bli fast för evigt. Slut på mårn-apokalypsen, nu var det dags för en kopp kaffe och sedan bort från planen.

Sammanfattat kan man säga att NN on Ice vol 2 var riktigt lyckad, fastän det inte blev någon ishockey som förra året. Vi förde tillbaka skridskorna med glada miner och började röra oss hemåt. Inga mårnor i farten utanför Barkplan, utan lyckligtvis endast riktiga världens utmaningar och bekymmer.

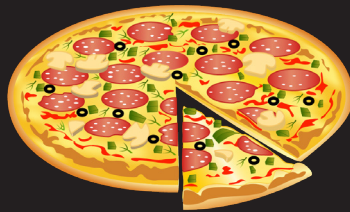

FOOD & DRINKS

+

=

Auragatan 14, 20100 Åbo

Nylänningen testar: Campussport gym

Text: Leif Andersson och Jesse Nurminen

Bild: Google

Denna gång har vi i tidningens andra “Nylänningen testar” undantagsvis bestämt oss för att inte (!?!) testa alkoholrelaterade produkter eller evenemang. Istället har vi valt att följa tidens trender, låta våra levrar vila ett tag och förbättra våra levnadsvanor. Därför har vi skickat ut två NyläNNingar för att testa ut de diverse gym som Campussport har att erbjuda.

Vi har poängsatt gymmen med hjälp av våra väldigt omfattande, absolut vetenskapliga, sekretessbelagda metoder och kommit fram med följande resultat:

Formis

Det nyaste av gymmen, vilket även syns i att de flesta av maskinerna som finns där tillsvidare ännu är i bra skick. Det finns bra med dumbbells och lösvikter, och gymmet är ett väldigt lugnt ställe. Positivt är att det även finns en springmatta och bastu där, men dessvärre befinner sig både bastun och duscharna skilt från omklädningsrummen så man får hoppa omkring en bit.

Poäng:

Educarium

Efter att ha hört ryktena om gymmets minimala storlek överraskade Educarium i en positiv bemärkelse. Gymmet har allt det nödvändiga för en bra styrketräning, men dock inget mer än så heller. Omklädningsrummet är stort och inomhusluften är bra.

Poäng: 🏋️‍♂️🏋️‍♂️🏋️‍♂️

Roddis

Ett litet gym i Kårens källare. Gymmet lider av dålig inomhusluft och av den halvsöndriga luftkonditioneringens buller. Gymmet kan dock garantera en riktigt bra styrketräning genom ett bra utbud av dumbbells och kahvakuulan samt den mest nödvändiga övriga utrustningen. Konditionsträningsmöjligheterna är dessvärre väldigt begränsade.

Poäng: 🏋️‍♂️🏋️‍♂️🏋️‍♂️

Ruiskatu

Gymmet befinner sig ganska så mycket i skogen, är ganska litet, saknar en del maskiner och de som finns har också sett sina bättre dar. Men en räddande faktor är att det i samband med gymmet både finns en bastu och en liten simhall och stället är också ganska lugnt.

Poäng: 🏋️‍♂️

ASA

Skribenternas favorit (favoritism much?). Gymmet befinner sig på ett centralt läge, är stort och det finns bra med både maskiner och utrymme för konditionsträning. Bonuspoäng fås också av att det finns såväl springmattor som boxnings säckar tillgängliga. Eftersom flera föredrar gymmet, blir dess största problem att det oftast är väldigt fullt där.

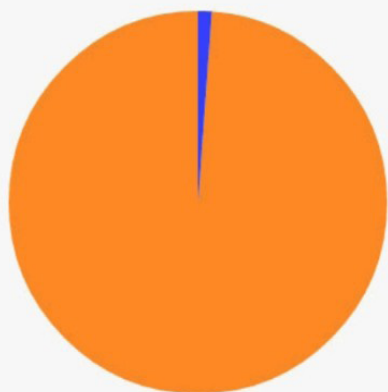
Poäng: 🏋️🏋️🏋️🏋️🏋️

Baserat på detta forskningsresultat, kan vi konstatera att alla gymmen har de mest nödvändiga en kan behöva sig för att klara av ett gympass. Dessvärre kan vi inte bidra med tips för att fixa ens träningsmotivation, men nu är det ju kiva att ha andra hobbyn än bara drickande ;).

How I spend my time at the gym

■ Working out
■ Untangling my headphones

**DIDN'T GO TO THE GYM
TODAY, BUT...**

**THE CASHIER'S NAME AT
MCDONALDS WAS JIM.
SOOO. SAME THING.**

"Det var bättre förr" - Sode

Sode – Allas festlokal

Som ställe var Sode speciellt, ett ställe som studentföreningar utan ett eget ställe kunde få till sitt förfogande för ordnande av diverse fester och tillställningar. Centralt beläget men ändå lite avsides (mittemot ÅUCS helipad), ett superbt ställe med andra ord. Som ställe var Sode lätt slitet, men det passade med tanke på klientelet. Det jag minns och

skriver om Sode är en sanning med modifikation, kan inte påstå att alla minna minnesbilder är till 100 procent korrekta. Men det är knappast någon annan heller.

Då det var fest på Sode var det en speciell filis. Ett nedgången gammalt trähus omgivet av syrener och en mörk gård. Under vinterhalvåret hälsade du på folk innan du visste vem det var, men i regel visade sig att du kände personen. På sommaren följde du musiken och rösterna och kunde ana vem som var på fest.

Även om det mesta var undermåligt fanns det allt som behövdes för en bra fest. Ett kök som var för litet och slitet, en "festsal" med bord och bänkar och ett rätt fint dansgolv med ljus och ljud. Som bonus fanns det ett mysrum med bänkar från en gammal tågagn och ett piano.

Jag saknar Sode och ställen som dessa. Ett ställe där studentföreningar kunde ordna sin fest på. Jag hoppas att jag inte kommer att glömma det lilla jag minns från soliga sillisarna på Sode och att det i framtiden kommer att finnas motsvarande ställen där studenter kan ordna roliga tillställningar.

Sagt om Sode:

Anonyma liro – "Sunkigt som fan men ändå helt perfekt för sitt ändamål!"

Icca – "Sunkigt, en (!) toalett men världens bästa party- och sitzställe! Inte för långt borta, och man kunde ostört vara ute på gården också. Sode 😍 ! Äckligt men bra. O billigt."

Wesslan - "Hur ett gammalt slitet träruckel och råttbo hade så stor positiv effekt på studielivet i Åbo är ett mysterium - NNs Sillis har inte varit sig likt sen dess rivning - RIP"

Lisa - Ganska rough around the edges, men desto desto mer välkomnande innanför. Alla, oberoende studieinriktning, var välkomna till det pisslukande gula rucket. Sode i mitt ❤️

Idrottsministerns sista minuten-idrottstips

Vintersimning - Sälv är jag inte speciellt tänd på att simma i en vak efter militärens "vakutbildning". Men här hoppar man inte i med utrustningen på och man får även stiga upp utan överordnades tillstånd. Simma i vak kan man bland annat vid Ispois strand, där de förstås också har en bastu. Simma i vaken kan man mellan klockan 5 på morgonen och klockan 8 på kvällen. Bastun är dock varm endast på eftermiddagarna. Pris för vaksimning, omklädningsrum och bastu är tillsammans runt åtta euro, men om man är medlem i Turun Avantouimarit kostar det tre och femtio. För intresserade finns det mera information på Turun Avantouimarits hemsida. Till stranden kommer man från centrum med buss nummer 13.

Text: Thomas Fagerholm

NylänNingens hobby: SCOUTING

Jag har varit med i scouterna sedan andra klassen i lågstadiet. Jag minns inte riktigt mera exakt hur jag kom till hobbyn, men jag vill minnas att det var en annons i skolan som väckte mitt intresse. På första scoutmötet var det också en hel del andra av mina klasskompisar som var med. Allt med att åren gick märkte jag, att de flesta hoppade av pga av andra intressen eller för att de hade tröttnat på scouterna. Speciellt de första lägren var en faktor som en del inte klarade av och hoppade därför sedan av. Jag vill poängtera att vår kår Hangö Scoutkår är ganska liten och har egentligen aldrig haft ett medlemsantal över 60. Detta beror på en del faktorer, som vårt perifera läge och konkurensen med andra hobbyn och idrottsföreningar i staden.

Hursomhelst så fortsatte jag med scouting och höll fast vid det, efter att ha testat på en del andra hobbyn där jag märkte att jag inte passade in eller orkade satsa mera. Scoutmötena var dock en plats där jag kände mig hemma och ledarna hittade för det mesta på någon kul aktivitet eller ett tema som vi skulle gå igenom. Det var speciellt hajkerna, övernattningarna och lägren som fångade mig. Självt hade jag redan som liten varit naturnära och gillat att vandra i skogen. När jag var 16 och gick på ettan i gymnasiet höll jag och en annan explorer scoutmöten för vargungarna, alltså den lägsta åldersgruppen inom scouterna. Jag drogs mer eller mindre frivilligt in som hjälpledare för denna åldersgrupp på grund av bl.a. ledarbrist inom kåren.

Jag har inte desto mer minnen av tiden som varungeledare, men jag kan nämna att det är lättare sagt än gjort att vara ledare för denna åldersgrupp. Jag försökte helt enkelt lära och dela med mig färdigheter

till dem som jag själv lärde mig då jag var i deras ålder. Ibland fungerade detta mer eller mindre framgångsrikt. Jag vill säga att ledarsamarbetet var bra och vi även fick coaching av de äldre ledarna i kåren. Det som skiljde sig då, på lägren överlag, var att jag mestadels vistades inom min egen åldersgrupp inom kåren och fick på det sättet en liten paus från att hålla koll på vargungarna. Det som skiljer sig på scoutläger överlag är att man övernattar åldersgruppsvis och har program enligt åldersgrupperna.

På lägren ingår det oftast ett patrullråd som är en sorts tävling mellan olika patruller inom en åldersgrupp och bland olika scoutkårer. Patrullråden inkluderar också oftast en övernattningsca 5 km utanför lägerområdet. Svårighetsgraden på patrullråden är anpassad enligt åldersgrupperna. Det som är värt att nämna är att vargungarna deltar ca 2-3 nätter på ett läger, eftersom de är rätt ovana och unga. Då jag fyllde 18 år bestämde jag mig för att bli scoutledare och gå scoutledargrundkursen som endast myndiga scouter kan avlägga. Jag tyckte grundkursen var en succé och jag fick träffa andra i ungefär samma ålder som jag. Scoutledargrundkursen var kort sagt en hajk med två övernattnings i en av Finlands fina nationalparker som ordnades av Fissc r.f. På grundkursen delades vi in i patruller och fick göra uppgifter längs vandringen. På grundkursens sista dag hade vi en utvärdering med våra handledare och kursarrangörerna.

Alla som deltog klarade lyckligtvis denna del av kursen. Den andra delen bestod av att man skulle dra ett evenemang som ledare med sin egen scoutkår. Först efter att man framgångsrikt hade klarat båda delarna får man scoutledarfullmakten, som är ett sorts certifikat på att man kan vara ledare och agera självständigt samt med andra, och hålla evenemang och dylikt inom scouting. Jag klarade lyckligtvis båda delarna, dock med en viss fördröjning på grund av bland annat läsande till studentexamen.

Själv tycker jag att jag kan se tillbaka på min tid i scouterna som en minnesvärd och lärorik upplevelse, detta också dels för att scoutingens grund är att ge stöd och bidra till ens utveckling som människa i samhället. Jag har sedan jag blev scoutledare även suttit i styrelsen och varit med på en hel del möten och läger samt hajker. I stunden är jag aningen oaktiv inom min kår på grund av studier och andra uppgifter, men det hindrar mig inte från att delta på de flesta kårevenemangen som t.ex. hajken inkommande vecka.

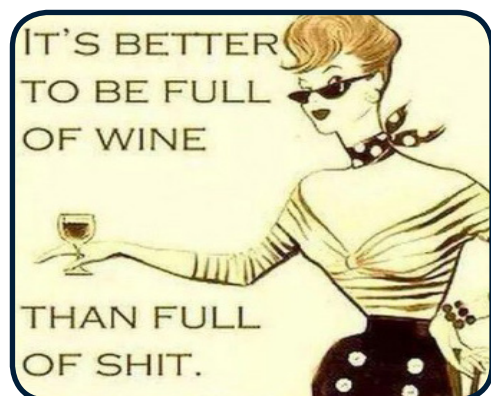
Jag hoppas denna artikel väckte ditt intresse för scouting. Kanske du också har varit scout någon gång?

Årsfestveckan recap

Kära årsfestdeltagare!

Tusen tack för en fenomenal vecka! Och tack till ni som har jobbat för att göra den här festen möjlig! Skål på er alla!

Här följer en liten sammanfattning av årsfestveckan för er som inte kunde delta, och som en snabb recap för er som kanske har kunnat delta lite för mycket! ;)

TISDAG - FILMKVÄLL

På tisdagen drog årsfestveckan i gång med filmkväll! Det var filmen 'Back to the future' som stod på schemat. När vi skulle börja insåg vi att ingen egentligen hade större lust att se på filmen, utan alla var mer taggade på after-movie öl på Portti. Så ölen blev drucken, och filmen osedd. Men det var ändå en kul start på veckan!

ONSDAG - BEER & WINE YOGA

Onsdagen gick i alla fall lugnare till än tisdagen eftersom drickandet stördes av de konstanta rörelserna man måste göra under yogan. Jag tror jag talar för de flesta av oss när jag säger att vi insåg hur stela vi egentligen var. Yogan i sig själv var ingenting nytt för mig och flera av rörelserna samt positionerna var bekanta. Dock upplevde jag en ständig rädsla av att tappa eller fälla min ölfaska, eftersom det kanske inte var idealt att dricka och balansera samtidigt. I det hela tyckte alla att kvällen var en succe och att man kunde testa yoga pånytt men kanske lämna drickande till senare så kan man fokusera på det viktiga.

TORSDAG - MARLIKVÄLL

På torsdagen var det dags för den sedvanliga nationskvällen i Marli! Traditionsenligt hade många Nylänningar och vänner tagit sig hit för att spela beerpong, sy halarmärken eller annars bara umgås med varandra. Som vanligt eskalerade det och vi skyller bara lite på att ett gäng droppade in mot slutet iklädda förkläde, med kavlar runt halsen och med en redan ganska trevlig fylla.

FREDAG - FREDAGSSITZ MED UTLÄNDSKA GÄSTER

Efter våra utländska gästers ankomst, strax innan klockan tolv, tog vi och lunchade lite så att vi skulle ha krafter för vad som komma skulle. De som var bekanta från tidigare omfamnade varandra med ivriga hälsningar och man kände hur helgen äntligen skulle börja. Efter lunch delades gästerna in i två grupper för rundvandringen, som i år var ett slags amazingrace/pubrunna med nya intressanta uppgifter. Jag ledde den ena gruppen och Felix den andra (spoiler: vår grupp vann!). Som i äkta NN-anda var så gott som alla punkter bar-relaterade,

vilket inte gick särskilt bra eftersom barerna öppnade först efter klockan 16, något som vi inte tog i beaktande i planeringsfasen (typiskt). Det gick rätt bra ändå eftersom kultur, tävlingssinne och dryck gick som hand i hand. Efter en riktigt kul rundvandring i Åbo var det dags att skiljas åt, så att alla kunde fara och göra sig i ordning inför kvällens festligheter.

Sitzen som var på Källaren började klockan 19 och med hjälp av många snälla Nylänningar sågs det till att det alltid fanns mat och dryck på bordet. Som vanligt började kvällen med en presentationsrunda, och som vanligt räckte den hela sitzen och skulle ha räckt längre om inte för de försnabbade tempon som utropades. Detta var ju inget problem i sig eftersom det endast betydde att vi hade många fler härliga gäster än vanligt, och flera personer att knyta bekantskap med! Sitzen gick som sitzar vanligtvis gör, men denna skulle inte ha varit komplett utan ett obligatoriskt "Wütend". Sitzen knöts ihop med en skål åt Hanna som fixat maten upplagd på faten och sedan drog det iväg mot Skärgårdsbaren där ett mystiskt gäng killar iklädda frack och mantel väntade.

Kvällen fortsatte länge efter det, kanske även litet för länge...

Årsfestveckan recap

LÖRDAG - ÅRSFEST

På lördagen var det dags för veckans höjdpunkt, nämligen årsfesten! Personligen vet jag ju inte hur festen upplevdes av alla andra, det kan vara att marskalkarna ser det med lite andra ögon, men efter att vi äntligen fått upp fotoväggen (jag HATAR sinitarra..), fått snapchatfiltret att fungera också i selfie-mode, hittat båda halvorna till fanan (jepp, det går tydligen att tappa bort ½ flagga) så upplever jag själv att jag hade riktigt roligt! Det är såklart troligt att det var flera nätter av för lite sömn kombinerat med för mycket bubbel som gjorde min feelis så hög, men jag vill i alla fall passa på att tacka alla som kom på årsfesten för att ni förgyllde kvällen, och jag hoppas ni hade lika skoj som jag. Årsfestens inofficiella tema var i år "Titanic" och sångledarna Jocce och Henkka spelade NN:s version av Jack och Rose. Med hjälp av sitt filmcrew hade de gjort en video inspirerad av trailern till Titanic. Är jag för partisk om jag säger att NN:s version var bättre? Efter årsfesten åkte vi med bussarna (inga träbitar i kallt vatten här inte) till B, där festen fortsatte hela natten lång.

Jag vill också passa på att här också tacka min partner in crime gällande årsfesten, nämligen Jürgen! Det var helt klart tack vare honom jag också kunde slappna av och ha kul på festen, istället för att bara vara ett stressande vrak (hehe). Dessutom hade vi en super Årsfestkommitté, ni är guld värda! <3

SÖNDAG - SILLIS

Efter lördagens båtresa hamnade vi på sillis "under the sea". (Inte alls ett icke pk-tema...).

Fastän dagen började långsamt för flera tog det inte länge förrän man hörde "gas gas gas", från rummet bredvid. Stämningen blev bättre och bättre då vi drunknade i dryckerna vi hade med oss. Efter att maten var uppäten fylldes beerpongorden och inte länge efter var dansgolvet också ockuperat. Efter sillisen drog sig ett stort gäng av festdeltagarna till kårens bastu. Jag skämtar inte när jag säger att hälften av årsfestdeltagarna var på plats. Det bastades också. Efter bastun drog ett gäng av de tappreste nylänningarna till SuFo... Stackars dem.

HälsniNNgar från nyläNNingars sångböcker

Editerare: Sebastian Stjernvall

Text: Anonyma NN:are

Du är den feta
fransmannen!

Från dimman hörs ett skrik, tungt som
ett hiit. Det är en veckodag men det gör
mig dock inte glad" #Jag vill va full utan
att ha roligt.

Det är en ära att få ta
oskulden av en till sångbok!

Du tog mina
Monopolpengaa!

Rädda ett träd,
ät en bäver!

Baksidan ska ALLTID ha en
stor k*k

*Karis är bättre
än punsch!*

Tack för en kiva sitz! Kom inte ihåg att vi
träffat hemma hos mig, men du är cool
typ iaf.

*Nyländ suger.
Manse Rules.
Huh hah hej!*

*Påven välsignas
dig!*

Påven, vi tackar dig!

Det här med att porre har stulit din
bok...

*All you need is one.
little. PUNSCH!*

Tagga, tagga
Uppsala!

Nästa gång tar jag
DINA DRICKOR!

Chefredaktör:
Sandra Weckström

Ansvarig utgivare:
Felix Räckkylä

Bakpärm foto:
Sandra Weckström

Skribenter:
Felix Räckkylä
Linnéa Henriksson
Hanna Rautiainen
Joakim Seppelin
Jannica Lindholm
Julia Kortelainen
Patrick Schubert
Sebastian Stjernvall
Henrik Ståhl
Sebastian Sandström
Leif Andersson
Jesse Nurminen
Stefan Grünwald
Tomas Fagerholm
Johannes Nystén

Upplaga:
230

Tryck:
Winbase

Layout:
Alexander Blomqvist
Sandra Weckström
Sebastian Stjernvall

